

Lovtidende A

2011

Udgivet den 19. maj 2011

18. maj 2011.

Nr. 457.

Lov om sikkerhedsundersøgelse af ulykker til søs¹⁾

VI MARGRETHE DEN ANDEN, af Guds Nåde Danmarks Dronning, gør vitterligt:

Folketinget har vedtaget og Vi ved Vort samtykke stadfæstet følgende lov:

§ 1. Økonomi- og erhvervsministeren opretter Den Maritime Havarikommission, der har til opgave at foretage undersøgelse af ulykker og hændelser til søs med henblik på at mindske risikoen for fremtidige ulykker til søs.

§ 2. Havarikommissionen undersøger meget alvorlige ulykker til søs, som involverer danske skibe, eller som har fundet sted på dansk søterritorium, eller hvortil der i øvrigt er knyttet væsentlige danske interesser, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Havarikommissionen kan beslutte ikke at foretage undersøgelser af meget alvorlige ulykker på fiskerskibe med en længde på under 15 m.

§ 3. Havarikommissionen kan beslutte at undersøge hændelser, hvor der har været risiko for en søulykke, og andre ulykker til søs end de i § 2, stk. 1, nævnte, som involverer danske skibe, eller som har fundet sted på dansk søterritorium, eller hvortil der i øvrigt er knyttet væsentlige danske interesser.

Stk. 2. Hvis havarikommissionen beslutter ikke at foretage en undersøgelse af en alvorlig ulykke til søs, skal beslutningen herom begrundes.

Stk. 3. Havarikommissionen undersøger ikke ulykker og hændelser til søs, som alene involverer

- 1) krigsskibe eller andre skibe, der tilhører eller opereres af en stat, og som udelukkende anvendes til statslige, ikkeerhvervsmæssige formål,
- 2) skibe, der ikke fremdrives ved mekaniske midler, træskibe af primitiv konstruktion og fritidsfartøjer, medmindre de er eller bliver bemandede og beforder mere end 12 passagerer i erhvervsmæssigt øjemed,
- 3) flod- og kanalfartøjer, som kun sejler ad indre vandveje, eller
- 4) faste offshoreenheder.

Stk. 4. Økonomi- og erhvervsministeren kan under hensyntagen til relevante internationale vedtagelser fastsætte nærmere regler om, hvad der skal anses som ulykker til søs

og hændelser, hvor der har været risiko for en søulykke, og hvornår sådanne skal anses som alvorlige og meget alvorlige.

§ 4. Havarikommissionen skal virke uafhængigt af personer, virksomheder og institutioner, hvis interesser kan være i konflikt med undersøgelsesarbejdet.

Stk. 2. Havarikommissionens medarbejdere skal have praktisk kendskab til de emneområder, som indgår i havarikommissionens almindelige undersøgelsesopgaver.

§ 5. Havarikommissionen skal ikke tage stilling til de strafferetlige eller erstatningsretlige aspekter ved ulykkerne eller hændelserne, og dens undersøgelser skal holdes adskilt fra strafferetlige eller andre sideløbende undersøgelser, der har til formål at placere ansvar eller skyld.

Stk. 2. Havarikommissionen og dens medarbejdere samt personer og virksomheder, som bistår havarikommissionen, må ikke stille følgende oplysninger til rådighed for andre formål end undersøgelsesarbejdet:

- 1) Alle vidneforklaringer og andre erklæringer, redegørelser, som er modtaget som led i undersøgelserne, og noter, der er taget i forbindelse med modtagelsen af de nævnte forklaringer m.v.,
- 2) oplysninger, der afslører identiteten af personer, der har afgivet forklaringer som led i undersøgelserne, og
- 3) oplysninger vedrørende personer, som har været involveret i ulykken eller hændelsen til søs, som er af særlig følsom eller privat art, herunder helbredsoplysninger.

Stk. 3. Havarikommissionen, de tilkaldte sagkyndige og andre, der medvirker i en undersøgelse, som foretages af havarikommissionen, er under ansvar efter straffelovens §§ 152 og 152 a-e forpligtet til over for uvedkommende at hemmeligholde, hvad de bliver vidende om i forbindelse med undersøgelsen.

Stk. 4. Bestemmelserne om aktindsigt i lov om offentlighed i forvaltningen finder ikke anvendelse på oplysninger,

¹⁾ Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/18/EF af 23. april 2009 om de grundlæggende principper for undersøgelser af ulykker i søtransportsektoren og om ændring af Rådets direktiv 1999/35/EF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/59/EF, EU-Tidende 2009, nr. L 131, side 114-127.

der af havarikommissionen er videregivet til andre myndigheder inden for rammerne af stk. 3, når disse oplysninger indgår i en verserende undersøgelse af en ulykke eller hændelse til søs.

Stk. 5. Bestemmelsen i stk. 4 finder kun anvendelse, indtil en endelig søulykkesrapport foreligger eller der er truffet beslutning om, at en sådan rapport ikke skal udfærdiges.

Stk. 6. Havarikommissionen kan beslutte, at oplysningerne nævnt i stk. 2 kan videregives og anvendes til andet formål end sikkerhedsundersøgelsen, hvis der er en væsentlig samfundsmæssig interesse forbundet hermed. Havarikommissionens beslutninger herom kan påklages til formanden for Ankenævnet for Søfartsforhold.

§ 6. Havarikommissionens undersøgelser foretages i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om de grundlæggende principper for undersøgelse af ulykker i søtransportsektoren.

Stk. 2. Økonomi- og erhvervsministeren kan efter handling med vedkommende minister fastsætte regler om havarikommissionens samarbejde med andre myndigheder og om dens deltagelse i udenlandske undersøgelser.

Stk. 3. Ministeren kan fastsætte nærmere regler om havarikommissionens undersøgelsesarbejde og om offentliggørelse af rapporter og om sikkerhedsanbefalinger, herunder om offentliggørelse af oplysninger om personers helbreds-mæssige forhold, hvor dette er nødvendigt for at forebygge fremtidige ulykker eller begrænse disses konsekvenser. Ministeren kan endvidere fastsætte regler om behandling af klager.

Stk. 4. I tilfælde, hvor andre stater har en væsentlig interesse i en ulykke eller hændelse omfattet af § 2, stk. 1, eller § 3, stk. 1, indgår Den Maritime Havarikommission aftale med undersøgelsesenhederne i pågældende stater om undersøgelsen, herunder om, hvilken af undersøgelsesenhederne der skal lede undersøgelsen, og om de øvrige enheders deltagelse i undersøgelsen.

Stk. 5. Havarikommissionen kan i særlige tilfælde ved aftale overlade undersøgelser til undersøgelsesinstanser i andre lande, selv om disse ikke har en væsentlig interesse i ulykken eller hændelsen. Havarikommissionen kan endvidere efter aftale med en undersøgelsesinstans i et andet land foretage undersøgelser, der påhviler denne.

§ 7. Når det af havarikommissionen skønnes nødvendigt i forbindelse med undersøgelsesarbejdet, har kommissionens medarbejdere og eventuelle medhjælpere samt medarbejdere i de i § 6 nævnte udenlandske undersøgelsesinstanser til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse ret til

- 1) at få uhindret adgang til skibe og lokaler, hvorfra der udøves erhvervsvirksomhed i tilknytning til drift af skibe, og adgang til ethvert relevant område eller ulykkessted, vrag eller struktur, herunder last, udstyr eller vragrester,
- 2) at foretage øjeblikkelig indsamling af bevismateriale og kontrolleret eftersøgning efter og fjernelse af vragdele, vragrester og andre bestanddele eller stoffer med henblik på undersøgelse eller analyse,

- 3) at iværksætte undersøgelser eller analyser af de under nr. 2 omhandlede genstande og få uhindret adgang til resultaterne af sådanne undersøgelser eller analyser,
- 4) uhindret adgang til og ret til at kopiere og anvende alle relevante oplysninger og registrerede data, herunder data fra VDR-udstyr, i forbindelse med et skib, en rejse, en last, en besætning eller andre personer, genstande, betingelser eller omstændigheder,
- 5) uhindret adgang til resultaterne af undersøgelser af eller analyser af prøver fra ofres lig, som har været involveret i de i § 2 nævnte ulykker,
- 6) uhindret adgang til resultaterne af undersøgelser af eller analyser af udtagning af prøver fra relevante personer,
- 7) at udspørge de involverede personer uden tilstedeværelse af andre, hvis interesser vil kunne anses for at vanskeliggøre undersøgelsen, og
- 8) at indhente synsrapporter og andre relevante oplysninger fra tilsynsmyndigheder, klassifikationsselskaber, rederen og selskaber eller personer, som er godkendt som sikkerhedsansvarlige i henhold til koden om sikker skibsdrift, besætningsmedlemmer og søfarterhvervets organisationer, samt fra relevante parter, hvis disse er etableret i Danmark.

Stk. 2. Havarikommissionen kan endvidere indhente oplysninger og anmode om bistand hos relevante myndigheder i involverede stater, herunder flag- og havnestaters inspektører, kystvagter, skibstrafiktjenester og eftersøgnings- og redningstjenester, samt fra rederier, lodser og andet havne- og søfartspersonale.

Stk. 3. Stk. 1 og 2 finder tilsvarende anvendelse, når havarikommissionen bistår andre undersøgelsesinstanser med at tilvejebringe oplysninger inden for rammerne af det europæiske samarbejde imellem sikkerhedsundersøgelsesinstanser.

§ 8. Skibets reder, fører og maskinchef og enhver, der handler på disses vegne, skal sikre, at alle oplysninger, som kan anses som relevante for undersøgelsesarbejdet, stilles til rådighed for havarikommissionen, herunder at oplysninger fra kort, logbøger, elektroniske og magnetiske indspilnings- og videobånd, VDR-sort-bokse og andre elektroniske anordninger for perioden før, under og efter en ulykke sikres, og at sådanne oplysninger ikke overskrives, ændres eller forstyrres af andet udstyr. Andre, der er berørt af en ulykke eller hændelse til søs, og som er i besiddelse af oplysninger fra kort, logbøger, elektroniske og magnetiske indspilnings- og videobånd, VDR-sort-bokse eller andre elektroniske anordninger, som er relevante for undersøgelsesarbejdet, skal ligeledes stille disse til rådighed for kommissionen og sikre, at sådanne oplysninger ikke overskrives, ændres eller forstyrres af andet udstyr.

§ 9. Hvis et skibs videre sejlads indebærer en hindring af havarikommissionens arbejde, kan den påbyde, at skibets videre sejlads skal udskydes. Havarikommissionen skal drage omsorg for, at skibe ikke unødigt tilbageholdes, og at arbejdet om bord ikke unødigt vanskeliggøres.

§ 10. Havarikommissionen kan endvidere bestemme, at vrag og vragdele ikke må fjernes eller røres, indtil havarikommissionen har haft lejlighed til at foretage de fornødne undersøgelser. Hvis et skib er sunket eller grundstødt eller er drivende og kan give anledning til fare for sejladsikkerheden eller for miljøet, aftales det imellem kommissionen og henholdsvis Farvandsvæsenet eller Søværnets Operative Kommando, hvorledes denne fare skal afværges.

§ 11. Havarikommissionens afgørelser efter denne lov, jf. dog § 5, stk. 6, 2. pkt., kan ikke påklages til anden administrativ myndighed.

Stk. 2. Havarikommissionens afgørelser efter § 9 kan dog af vedkommende rederi påklages til Ankenævnet for Søfartsforhold. § 5, stk. 2, finder tilsvarende anvendelse for ankenævnet, når det behandler klager efter 1. pkt.

§ 12. Økonomi- og erhvervsministeren kan fastsætte regler om, at skriftlig kommunikation mellem havarikommissionen og virksomheder om forhold, som er omfattet af denne lov, skal foregå digitalt. Ministeren kan herunder fastsætte regler om anvendelse af bestemte it-systemer, særlige digitale formater og digital signatur.

§ 13. Med bøde eller fængsel i indtil 1 år straffes den, der overtræder § 8 eller ikke efterkommer påbud, der er meddelt i henhold til loven eller i henhold til forskrifter udstedt i medfør af loven.

Stk. 2. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Stk. 3. Ved pålæggelse af strafansvar efter stk. 2 anses personer, som er ansat til at udføre arbejde om bord på skibet af andre end rederen, tillige for at være knyttet til rederen. Er der udstedt overensstemmelsesdokument i henhold til koden om sikker skibsdrift eller certifikat i henhold til konventionen om søfarendes arbejdsforhold til en anden organisation eller person, anses skibsføreren og de søfarende

tillige for at være knyttet til den, som dokumentet er udstedt til.

Stk. 4. I forskrifter, der udstedes i medfør af loven, kan der fastsættes straf af bøde eller fængsel i indtil 1 år. I sådanne forskrifter kan der fastsættes tilsvarende straf for overtrædelse af regler fastsat i Det Europæiske Fællesskabs forordninger om forhold omfattet af loven.

§ 14. Loven træder i kraft den 15. juni 2011.

§ 15. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Stk. 2. Loven kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger.

Stk. 3. § 17 kan helt eller delvis sættes i kraft for Færøerne med de ændringer, som de færøske forhold tilsiger.

§ 16. I lov om sikkerhed til søs, jf. lovbekendtgørelse nr. 654 af 15. juni 2010, som ændret ved § 2 i lov nr. 251 af 30. marts 2011, foretages følgende ændring:

1. § 4, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. Økonomi- og erhvervsministeren kan fastsætte regler om anmeldelsespligt til Søfartsstyrelsen vedrørende ulykker og andre hændelser til søs og om myndighedernes indberetning heraf til den europæiske informationsplatform for ulykker til søs.«

§ 17. I søloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 856 af 1. juli 2010, som ændret senest ved § 1 i lov nr. 251 af 30. marts 2011, foretages følgende ændringer:

1. I § 477, stk. 3, og § 479, stk. 2, ændres »Søfartsstyrelsen« til: »Søfartsstyrelsen, Den Maritime Havarikommission«.

2. I § 474, stk. 2, nr. 3, og § 480, stk. 3, ændres »Søfartsstyrelsen« til: »Søfartsstyrelsen eller Den Maritime Havarikommission«.

Givet på Christiansborg Slot, den 18. maj 2011

Under Vor Kongelige Hånd og Segl

MARGRETHE R.

/ Brian Mikkelsen